

De duobus problematis circa nauigan-

DI ARTEM PETRINONII

SALACIENSIS LIBER VNVS.

Principio igitur ita rem se habere in uniuersum, quemad-
 modum quibusdam in locis Martinus Alphonsus se de-
 prehendisse ait, accipiamus oportet. Vbicunquenempe
 simus exoriri Solem ad Lestem, occidere autem ad Oestem,
 cum æquinoctialia puncta ingreditur. Ducta enim per
 horizontis centrum recta linea meridiana, uelut docuit Vitruuius, si su-
 per ea ab ipso centro in eodem plano rectam lineam ad rectos angulos
 excitaueris, ipse circulus horizontis his duabus rectis lineis in quadran-
 tes diuisus erit. Quarum prior que meridiana est rumbus, est Septentrio-
 nis et Austri, posterior uero rumbus Lestis atque Oestis Hispanicè dici so-
 let. Hoc autem repræsentat nauticum illud instrumentum, quod uulgò
 acum appellant, & quæuis eius imago in nautarum planisphærio depi-
 cta. Quoniam uero ex circulis parallelis solus æquinoctialis est, qui una
 cum meridiano horizontem in quadrantes secare possit, quod accidere
 necesse est ijs circulis qui à Leste in Oestem producuntur, nullus id circo
 præter Æquatorè parallelus Lestis & Oestis rumbus esse potest. Sed circu-
 lum quendam maximum cœlestis sphæræ intelligemus, meridianum
 in uerticali puncto ad rectos angulos secantem, & per horizontis atque
 æquinoctialis intersectiones uenientem, quæ ortus & occasus æquino-
 ctiales dicuntur. Erit profectò recta illa linea Lestis & Oestis commu-
 nis sectio plani huius uerticis circuli atque plani horizontis: quod ex un-
 decimo libro elementorum Euclidis facile potest ostendi. Si quis igitur
 eandem Lestis & Oestis lineam sequutus fuerit, quandiu rectà proces-
 serit, tandiu in ipso uerticali circulo erit ortus atque occasus æquinoctia-
 lis: uertex etiam sub eiusdem circuli circumferentia uersabitur. Quòd si
 de uero illo horizonte ageremus, qui ex maximis circulis sphæræ est, u-
 nam tantum rectam lineam Lestis atque Oestis affirmaremus esse, eamque
 recto horizonti communem, in qua certè communis sectio fit omnium
 horizontum cum uerticalibus. Cæterum est alius horizon qui à nobis
 usurpatur, per superficiem terræ transiens, non per centrum, uero illi cœ-
 tralique horizonti parallelus, ab eoque parum distans, quippe qui cœli
 ferè dimidium nobis ostendat. In huiusmodi itaque horizonte habet u-
 nusquisque locus propriam sibi peculiaremque Lestis & Oestis lineam, in
 ortum atque occasum Solis æquinoctialem utrinque productam.

Sed quamuis prædictus circulus maximus uerticisque quem Lestis
 & Oestis